

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 17C/134/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713211089
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Bohuš Hruška
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6713211089.9

Uznesenie

Okresný súd Zvolen v právnej veci navrhovateľky W. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Q. 31, zast. JUDr. Emil Vaňko, advokát, so sídlom Sládkovičova 2, 960 01 Zvolen, proti odporcovi M. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. rad, XXX XX P., zast. JUDr. Zoltán Sťahula, advokát, so sídlom Dunajská 6, 811 08 Bratislava, v konaní o určenie výživného pre manželku, o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

Navrhovateľka je p o v i n n á nahradiť odporcovi trovy konania v sume 465,33 € do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa svojim návrhom podaným na tunajší súd dňa 26.06.2013 domáhala určenia výživného na manželku v sume 100,00 Eur mesačne, vždy do 15-teho dňa v mesiaci a s tým, že žiadala určiť aj zameškané výživného za mesiace júl 2012 - jún 2013. Odporca žiadal návrh navrhovateľky zamietnuť. Na pojednávaní konanom dňa 15.07.2014 súd rozhodol rozsudkom č. k. 17C/134/13-143, ktorým návrh navrhovateľky o určenie výživného pre manželku zamietol; rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 23.07.2014. O náhrade trov konania súd rozhodol tak, že o nich rozhodne až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Dňa 21.07.2014 bolo súdu doručené vyčíslenie trov konania zo strany odporcu. Odporca si uplatnil trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 946,81 Eur. Odmena advokáta pozostáva z 3 úkonov právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia 210,81 Eur, vyjadrenie k návrhu 210,81 Eur, účasť na pojednávaní 210,81 Eur, 3x režijný paušál 24,12 Eur), náhrady cestovného (Bratislava - Zvolen - Bratislava 99,73 Eur), náhrady za stratu času (účasť na pojednávaní na OS Zvolen + cesta Bratislava - Zvolen a späť 10,20 Eur) a z DPH vo výške 83,33 Eur.

O náhrade trov konania rozhodol okresný súd uznesením č. k. 17C/134/2013-160 zo dňa 12.11.2014, v ktorom odporcovi nepriznal náhradu trov konania, čo odôvodnil tým, že prihliadol na celý priebeh konania, pričom podľa neho sú na strane navrhovateľky dôvody hodné osobitného zreteľa, spočívajúce v tom, že navrhovateľka je vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 14.10.2011 do toho dňa, nepoberala dávku v hmotnej núdzi, poistenie v nezamestnanosti, nepoberala úrazové poistenie, nemocenské poistenie, mala uzatvorenú dohodu o pracovnej činnosti od 01.01.2014 do toho dňa, kde zarobila od 1. januára 2014 do septembra 2014 spolu 43,05 €, čo zároveň predstavuje aj jej celý príjem za posledných 12 mesiacov podľa tejto dohody. Navrhovateľka poberala od 16.8.2013 do decembra 2013 nemocenské od Sociálnej poisťovne v celkovej sume 970,30 € vyplatených dávok. Potom jej vznikla pracovná neschopnosť. Navrhovateľka žije v spoločnej domácnosti s dcérou Zuzanou P., nar. XX.XX.XXXX, na ktorej výživu prispieva odporca sumou XX € mesačne na základe rozhodnutia tunajšieho súdu sp. zn. 5P/157/2013-82 zo dňa 04.03.2014 a so svojimi rodičmi, ktorí jej poskytujú ubytovanie, stravovanie a prostriedky na živobytie zo svojich starobných dôchodkov. Ďalej mal súd za preukázané, že náklady na domácnosť navrhovateľky predstavujú mesačne čiastku 153,98 €, s úhradou ktorých jej pomáhajú rodičia. Súd z vykonaného šetrenia zistil, že navrhovateľka má spolu s odporcom v

bezpodielovom spoluvlastníctve manželov nehnuteľnosti - v k. ú. Trnava a to rodinný dom a prislúchajúce pozemky. Súd v danej veci videl osobitný zreteľ jednak v skutočnosti, ktorá viedla navrhovateľku k podaniu návrhu o určenie výživného na manželku, a jednak v okolnostiach, ktoré sa týkajú zlej finančnej situácie navrhovateľky. Vzhľadom k týmto okolnostiam súd nepovažoval za spravodlivé, aby zaviazal na náhradu trov konania navrhovateľku. Súd je toho názoru, že okolnosti vedúce k podaniu návrhu na začatie tohto konania je potrebné zohľadniť pri rozhodovaní o náhrade trov konania, nakoľko by bolo podľa názoru súdu nespravodlivé, aby navrhovateľka znášala trovy konania odporcu, pričom odporca sa tiež dopustil voči navrhovateľke ublíženia na zdraví, ktoré sa riešilo pod sp. zn. 3T/10/13-86 a mal jej zaplatiť náhradu škody vo výške 393 €, pričom túto sumu nezaplatil. Súd je zároveň toho názoru, že nepriznaním náhrady trov konania odporcovi nebudú ohrozené jeho sociálne, osobné a majetkové pomery, ako by to bolo v prípade, keby náhradu trov konania musela zaplatiť navrhovateľka.

Voči uvedenému uzneseniu podal odvolanie odporca, v ktorom uviedol, že navrhovateľka žiadala v predmetnom konaní výživné vo výške 100 € mesačne od 01.07.2013 a zároveň žiadala, aby odporca uhradil zameškané výživné za obdobie od júla 2012 do júna 2013 vo výške 1200 €. Súd rozsudkom v predmetnej veci návrh navrhovateľky v celom rozsahu zamietol. Pri rozhodovaní vo veci súd vychádzal primárne zo schopností, možností a majetkových pomerov odporcu a zo skutočnosti, že príjem odporcu by nepostačoval na poskytnutie výživného pre manželku, z dôvodu, že jeho životná úroveň, podmienená jeho príjmom, nie je dostatočným predpokladom pre to, aby mohol byť zaviazaný uhrádzať manželke pravidelné mesačné výživné. Ako uviedol odporca, jeho čistý mesačný príjem je 390 € mesačne. Podotkol, že v ich dome, ktorý majú s bývalou manželkou v BSM, žijú okrem nej a ich dcéry aj jej rodičia, pričom on nemá možnosť uvedenú nehnuteľnosť nijakým spôsobom užívať. Odporca bol zaviazaný súdnym rozhodnutím prispievať na výživu mal. Zuzany výživným vo výške 60 € mesačne, pričom spláca aj splátky zameškaného výživného vo výške 30 € mesačne. Navrhovateľka na výživu syna E., ktorý na základe vlastného rozhodnutia opustil spoločnú domácnosť s odporcom, neprispievala a neprispieva žiadnym spôsobom. Napriek uvedeným skutočnostiam manželka žiadala o poskytnutie výživného pre svoju osobu zo strany odporcu, a to nie len odo dňa podania návrhu, ale aj spätne od júla 2012 do júna 2013. Navrhovateľka bola od počiatku konania zastúpená právnym zástupcom, ktorý si musel byť vedomý skutočnosti, že na zameškané výživné v tomto prípade nie je právny nárok. Právny zástupca navrhovateľku musel upozorniť na uvedenú skutočnosť, ako aj na to, že v prípade neúspechu bude musieť nahradiť trovy konania odporcovi, čo sa dalo predpokladať vzhľadom na majetkové pomery odporcu, ktoré boli známe už z predchádzajúceho konania medzi účastníkmi konania. Na vyššie uvedené skutočnosti odporca poukazuje z toho dôvodu, že je z nich zrejmé, že svojím správaním nedal príčinu na začatie konania. Napriek tomu bol nútený zabezpečiť si právne zastúpenie v konaní. Podľa názoru odporcu, nepriaznivá finančná situácia sama osebe nemôže byť dôvodom hodným osobitného zreteľa. To, že navrhovateľka je nezamestnaná, nie je možné zohľadňovať, pretože v zamestnaní jej nebráni žiadna objektívna prekážka, nie je dlhodobo práceneschopná ani na invalidnom dôchodku. Rovnako si odporca nevie vysvetliť, prečo si navrhovateľka neuplatnila nárok na dávku v hmotnej núdzi a nezvyší svoj príjem týmto spôsobom. Odporcovi sa tiež nezdá správne zohľadňovať v rozhodovaní o náhrade trov konania iné konanie (3T/10/2013). Ďalej odporca uviedol, že po odrátaní nevyhnutných výdavkov mu na živobytie zostáva z čistého príjmu 125 €. Z tejto sumy musel pokryť aj náklady na zastúpenie advokátom v konaní, ktoré iniciovala navrhovateľka a ktoré bolo, minimálne v časti zameškaného výživného, od počiatku zjavne bezúspešné, vzhľadom na absenciu právneho nároku. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové a ďalšie pomery všetkých účastníkov konania. Významnými okolnosťami sú tiež okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde, postoj účastníkov v priebehu konania a pod. (uznesenie NS SR 3 M Cdo 5/2006). V doplnení odvolania uviedol, že navrhovateľke bola priznaná v konaní na základe súdneho zmiernu sp. zn. 10C/122/2014 suma 393 € ako zaplata škody na zdraví s prisl. a náhradu trov konania vo výške 89,10 €, preto uvedený príjem treba taktiež pripočítať do príjmov navrhovateľky a tento môže použiť na náhradu trov predmetného konania.

Odvolací súd uznesením č. k. 15Co/90/2015-174 zo dňa 12.08.2015 uznesenie okresného súdu o náhrade trov konania zrušil a vrátil na ďalšie konanie, čo odôvodnil tým, že rozhodnutie okresného súdu postráda právnu kvalifikáciu toho, z čoho vychádzal pri určení úspechu odporcu v konaní (iba uviedol „odporcovi, ktorému by mala inak byť priznaná náhrada trov konania z dôvodu, že v konaní bol v plnom rozsahu úspešný, keď návrh navrhovateľky bol zamietnutý), ďalej odvolací súd sa vôbec nevysporiadal s otázkou účelnosti trov konania, ktoré by inak mali byť v konaní priznané odporcovi. Ak nie je známa konkrétna výška trov konania, ktoré by neúspešný účastník trov mal úspešnému účastníkovi

platiť, nemožno posudzovať ani to, či trovy konania by ohrozili základné životné potreby navrhovateľky. Taktiež súd nedostatočne uviedol skutočnosti, pre ktoré je navrhovateľka dlhodobo nezamestnaná, či jej v tom bránia nejaké závažné skutočnosti, ak nie, či si prácu aktívne hľadá. Nakoľko je vyučená krajčírka, absolvovala opatrovateľský kurz a kurz práce s počítačmi. Okresný súd je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Súd vykonal dokazovanie dopytom na navrhovateľku a listinnými dôkazmi a zistil nasledovný skutkový stav:

Zo správy UPSVaR Zvolen zo dňa 20.10.2015 súd zistil, že navrhovateľka nie je poberateľkou dávky v hmotnej núdzi vyplácanej UPSVaR Zvolen. Z potvrdenia UPSVaR Zvolen zo dňa 20.10.2015 súd zistil, že navrhovateľka je vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 02.05.2014 a evidencia trvá. V minulosti bola evidovaná od 14.10.2011 do 31.07.2013 vrátane, od 04.03.2011 do 10.07.2011 vrátane, od 01.12.2009 do 06.02.2011 vrátane, od 31.03.2008 do 15.06.2008 vrátane, od 11.04.2007 do 08.05.2007 vrátane, od 01.12.2006 do 14.03.2007 vrátane, od 21.11.2005 do 31.03.2006 vrátane, od 01.11.2004 do 10.04.2005 vrátane, od 01.11.2003 do 31.03.2004 vrátane, od 01.11.2002 do 31.03.2003 vrátane.

Zo správy UPSVaR zo dňa 20.10.2015 súd zistil, že navrhovateľka dňa 28.08.2015 podala žiadosť o poskytnutie peňažného príspevku na opatrovanie otca D. R.. Vo veci vybavenia žiadosti je celková lehota 90 dní. Vo veci zatiaľ nebolo rozhodnuté.

Z Dohody o pracovnej činnosti zo dňa 01.01.2015 súd zistil, že navrhovateľka bola zamestnaná na dohodu o pracovnej činnosti na rozsahu pracovného času 10 hodín týždenne, s dojednanou odmenou 2,50 €/hod.

Súd vyzval odporcu, aby súdu oznámil, čo ho viedlo k zvoleniu si právneho zástupcu z Bratislavy, nakoľko ide o právne nenáročnú vec. Odporca sa v stanovenej lehote súdu nevyjadril.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva voči účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 150 ods. 1 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Čo sa týka právnej kvalifikácie práva na náhradu trov konania, súd konštatuje, že vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 17C/134/13-143, ktorým návrh navrhovateľky o určenie výživného pre manželku zamietol. Preto podľa § 142 ods. 1 O.s.p. vzniklo odporcovi právo na náhradu trov konania účelne vynaložených na bránenie práva, nakoľko navrhovateľka bola v konaní plne neúspešná, čo znamená na základe zásady kontradiktórnosti plný úspech odporcu. Odporca si uplatnil náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia v celkovej výške 946,81 € podľa vyhl. č. 655/2004 Z. z. nasledovne: za tri úkony á 210,81 € podľa § 10 ods. 3 cit. vyhl. (základom je päťnásobok uplatneného ročného plnenia, t. j. 6000 €), a to za prevzatie a prípravu zastúpenia, dňa 20.06.2014 vyjadrenie k návrhu zo dňa 23.06.2014 a účasť na pojednávaní dňa 15.07.2013, ďalej 3 x RP podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. á 8,04 € za úkony v roku 2014, ďalej náhradu cestovného podľa § 16 ods. 4 cit. vyhl. na trase Bratislava - Zvolen a späť - 384 km pri výške základnej náhrady 0,183 €/km, spotrebe 5,60 l/100 km a cene PHM 1,37 €/l, t.j. $384 \times [0,183 + (5,6 \times 1,37)/100] = 99,73 \text{ €}$. Napokon si uplatnil náhradu za stratu času podľa § 17 cit. vyhl. a to za cestu na pojednávanie dňa 15.07.2014 a späť - 8 polhodín á 13,40 €, t. j. 107,20 €. Z uvedených súm si uplatnil 20 % DPH podľa § 18 ods. 3 cit. vyhl. Uvedené trovy právneho zastúpenia boli vypočítané v súlade s horeuvedenými ustanoveniami citovanej vyhlášky. Súd posudzoval, či uvedené trovy konania boli vynaložené účelne, a riadil sa nasledovnými úvahami: Predmetom konania bol návrh navrhovateľky na určenie manželského výživného, čo je vec zo stránky hmotného práva nenáročná. Navrhovateľka však už odo dňa podania návrhu bola právne zastúpená advokátom z obvodu sídla súdu. Preto mal súd za to, že odporca mal taktiež právo zvoliť si zástupcu z radov advokátov na obranu svojich práv, tohto si však zvolil z Bratislavy, t. j. z miesta takmer 200 km vzdialeného od miesta sídla súdu a rádovo rovnako vzdialeného aj od miesta jeho bydliska, hoci išlo o vec právne nenáročnú, ktorá nevyžadovala právnu špecializáciu zvoleného právneho zástupcu.

Z uvedeného dôvodu súd neuznal za účelne vynaložené cestovné náhrady (ustálené inak v správnej výške podľa zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách) vo výške 99,73 € bez DPH, t. j. 119,68 € s DPH, a taktiež neuznal z uvedených dôvodov aj náhradu za stratu času vo výške 107,20 € bez DPH, t. j. 128,64 €. Zvyšné, účelné trovy konania tak predstavujú sumu 698,49 €. Súd ďalej v zmysle rozhodnutia krajského súdu preskúmal pomery navrhovateľky a dôvody, prečo táto nie je zamestnaná. Táto súdu podaním zo dňa 22.10.2015 oznámila, že je evidovaná na UPSVaR. Nakoľko má len strednú školu bez maturity, aby zvýšila svoje možnosti na nájdenie práce, požiadala UPSVaR o možnosť absolvovať rekvalifikačné kurzy. V minulosti absolvovala opatrovateľský kurz a tiež opakovane podáva žiadosť na mestský úrad vo ZV ako opatrovateľka, kde jej oznámili, že je podaných veľa žiadostí a málo voľných miest. Pravidelne si podáva žiadosti na rôzne miesta a tiež intenzívne spolupracuje s UPSVaR. S pomocou UPSVaR sa jej podarilo nájsť prácu upratovačky na brigádu na pár hodín mesačne. Od júna 2015 je jej otec ťažký onkologický pacient, a nakoľko má aj jej mama zlý zdravotný stav, tak ona sa intenzívne stará o jej otca. Vážny zdravotný stav jej otca jej neumožňuje nájsť si akúkoľvek prácu, preto požiadala UPSVaR o jeho opatrovanie. Momentálne sa v tejto veci ešte rozhoduje. Tiež chce poukázať na to, že jej príjem je pod hranicou životného minima a tiež musí financovať náklady na školu a všetky potreby ich dcéry Zuzany. Čo sa týka dávky v hmotnej núdzi, bolo jej oznámené, že na túto nemá nárok, údajne by musela vracať peniaze späť.

Aplikácia § 150 ods. 1 O.s.p. prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí však ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ale aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. Pritom súd prihliadne na procesnú disciplinovanosť účastníka konania, ktorému sa priznáva náhrada trov konania. S dôvodmi hodnými osobitného zreteľa v zmysle ustanovenia § 150 OSP však nemožno zamieňať skutočnosť, že odporca svojím správaním nedal príčinu na podanie návrhu na začatie konania (R 23/1989). Súd teda neposudzoval skutočnosť, či odporca svojím konaním dal alebo nedal príčinu na podanie návrhu na začatie konania. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania a všimnúť si aj okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní (R 66/1995). Navrhovateľka v návrhu uviedla, že odporca začal prispievať na chod domácnosti sporadicky a v roku júl 2012 prestal prispievať na výživu navrhovateľky, detí a chod domácnosti úplne. Voči navrhovateľke bol agresívny a túto fyzicky napádal a často jej ublížil na zdraví. Bol aj odsúdený za trestný čin ublíženia na zdraví. Navrhovateľka uviedla, že odporca podľa jej vedomostí pracuje ako sanitár v NSP Krupina a že má aj vedľajší príjem, lebo v minulosti zarábala najmä na stavebných prácach a činnostiach, čo môže robiť aj v súčasnosti. Predpokladala, že má príjem okolo 600 € mesačne, ale požiadala súd, aby uvedenú skutočnosť overil, aby vypátral jeho príjem, ako aj miesto jeho pobytu, nakoľko odporca sa zatajuje a skrýva. Z uvedeného dôvodu si navrhovateľka zvolila právne zastúpenie v konaní. Odporca na pojednávaní dňa 03.12.2013 uviedol, že nemôže ísť bývať späť k navrhovateľke, nakoľko oni navzájom k sebe už nič necítia. Za dve facky, ktoré jej dal, ho udala na polícii. Chce uviesť, že podal návrh na rozvod manželstva. Navrhovateľka uviedla, že ona by bola ochotná žiť s ním v manželstve, ale musel by zmeniť svoje správanie, svoju násilnícku povahu. Odporca uviedol, že sa pohádali na strave. Ak bolo niečo navarené, zjedol to, potom mu navrhovateľka vyčítala, že to zjedol dcére. On jej dal facku, ona mu dala potom druhú. On sa nemieni prispôbovať navrhovateľke, aj ona musí zmeniť nejaké veci, jednoducho je akým je. Právny zástupca navrhovateľky uviedol, že odporca spôsobil navrhovateľke pomliaždeniny tváre a zlomeninu nosa s dobou liečenia 14 dní. Odporca uviedol, že on dal navrhovateľke jednu facku, ona mu tiež dala facku, potom jej on dal druhú ale ona sa otočila rukou jej trafil do nosa a tak to spôsobil. Z rozsudku č. k. 5P/157/2013-82 zo dňa 04.03.2014 súd zistil, že odporcovi bolo uložené prispievať na mal. dcéru Zuzanu sumou 60 € mesačne od 01.09.2013, pričom zameškané výživné vo výške 360 € mu bolo povolené splácať v splátkach po 30 €. Čo sa týka trestného rozsudku odporca uviedol že toto je pravdou, pričom to bolo na základe toho, že keď prišiel z práce nebolo navarené. Bol to ojedinelý prípad. Na pojednávaní dňa 15.07.2014 právna zástupkyňa odporcu uviedla, že po odpočítaní nevyhnutných výdavkov zostáva odporcovi suma 125 €, z týchto peňazí musí živiť seba aj svojho syna, ktorý si podal prihlášky na vysoké školy. Právny zástupca navrhovateľky uviedol, že navrhovateľka prispieva na syna sumou 30 € mesačne. Odporca vo vyjadrení dňa 29.07.2013 uviedol, že on sa neskrýval a nie je dôvod, aby súd rozhodol o povinnosti zaplatiť zameškané manželské výživné. Na pojednávaní dňa 03.12.2013 právny zástupca navrhovateľky uviedol, že zo sumy 393 €, ktoré bol odporca povinný zaplatiť navrhovateľke titulom náhrady škody, tento ešte neuhradil nič. Z pojednávania zo dňa 15.07.2014 súd zistil, že navrhovateľka má podľa vyjadrenia

jej právneho zástupcu stály príjem 100 €, a to prídavky na deti, ktoré posielala odporca, vo výške 40 € a 60 € výživné na dcéru. Zo spisu vyplynulo, že je vyučená krajčírka, má opatrovateľský kurz a počítačový kurz, podľa potvrdenia Sociálnej poisťovne bola od 16.08.2013 do 01.05.2013 práceneschopná. Z uvedeného dôvodu stratila aj stále zamestnanie v Billa s. r. o. Od 02.05.2014 je vedená na Úrade práce ako uchádzačka o zamestnanie bez nároku na dávku v nezamestnanosti. V súčasnosti má uzatvorenú dohodu o pracovnej činnosti s príjmom 15-20 € mesačne.

Ustanovenie § 150 O.s.p. má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti, teda k dosiahnutiu spravodlivosti pre účastníkov konania. Nepriznanie náhrady trov konania celkom alebo sčasti z dôvodov hodných osobitného zreteľa musí zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a nesmie odporovať dobrým mravom. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa treba prihliadať v prvom rade k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých účastníkov konania a je potrebné vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy zaplatiť, ale treba zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia najmä na majetkové pomery oprávneného účastníka konania. Neúspech navrhovateľa v konaní nie je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 O.s.p., takýmto dôvodom však môžu byť okolnosti vedúce k podaniu žaloby (viď uznesenie NS SR spisová značka 3 M Cdo 5/2006).

Súd považoval za spravodlivé v danej veci o trovách konania rozhodnúť v zmysle citovaného zákonného ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi, ktorému by inak mala byť priznaná náhrada trov konania z dôvodu, že v konaní bol v plnom rozsahu úspešný, keď návrh navrhovateľky bol zamietnutý, náhradu trov konania priznal v zníženej výške, a to z dôvodov nižšie uvedených.

Súd pri rozhodovaní o trovách konania prihliadol na osobné, majetkové a zárobové pomery oboch účastníkov konania, ako aj dopad takéhoto rozhodnutia najmä na majetkové pomery oprávneného účastníka konania, ako aj okolnosti vedúce k podaniu žaloby. Zvyšné, účelné trovy konania odporcu predstavujú sumu 698,49 €. Súdu je známe z jeho činnosti, že rozhodnutia o návrhoch na určenie manželského výživného sú požadované na priznanie dávky v hmotnej núdzi, nakoľko len v prípade, že o osobu sa nevedia postarať jej rodinní príslušníci, vstupuje do uvedenej starostlivosti z titulu sociálneho zabezpečenia štát. Zo spisu vyplýva, že navrhovateľka bola v rokoch 2013 - 2014 dlhodobo PN, v dôsledku čoho stratila stálu prácu. Počas PN poberala nemocenské. V súčasnosti má stály príjem 100 €, a to prídavky na deti, ktoré posielala odporca, vo výške 40 € a 60 € výživné na dcéru, a nestály príjem z dohody o pracovnej činnosti 15-20 € mesačne. Navrhovateľka žije v spoločnej domácnosti s dcérou maloletou Zuzanou Kormanovou nar. 12.05.1997 a so svojimi rodičmi a to Máriou Vonkomerovou, nar. 13.09.1931 a Jánom Vonkomerom nar. 30.01.1931, ktorí jej poskytujú ubytovanie, stravovanie a prostriedky na živobytie zo svojich starobných dôchodkov. Ďalej súd mal za preukázané, že náklady na domácnosť navrhovateľky predstavujú mesačne čiastku 153,98 Eur, z úhradou ktorých jej pomáhajú rodičia. Teraz si prácu stále hľadá a je zamestnaná na dohodu o pracovnej činnosti. Odporca býva v byte, ktorý vlastní jeho sestra, a stará sa o ich spoločného plnoletého syna, na ktorého údajne navrhovateľka prispievala do jeho plnoletosti sumou 30 € priamo k jeho rukám. Jeho pomery sú také, že po odpočítaní nevyhnutných výdavkov na bývanie a iné nevyhnutné výdavky mu na svoju výživu a svojho syna, ktorý údajne plánuje študovať na vysokej škole, 125 €. Navrhovateľka má voči odporcovi pohľadávku vo výške 393 € s prísl. a trov konania 89,10 €, ktorú tento ešte neuhradil. Z uvedených dôvodov mal súd za preukázané, že v tomto konkrétnom prípade dôvod podania návrhu na manželské výživné, osobné, majetkové a zárobové a iné pomery účastníkov konania, ktoré sa náhle zmenili odchodom odporcu zo spoločnej domácnosti, povaha veci, ktorá je právne nenáročná, a okolnosti na strane navrhovateľky, ktorá bola dlhodobo práceneschopná a v dôsledku toho stratila stálu prácu, odôvodňujú zníženie nároku na náhradu trov konania odporcovi tak, že zo zvyšných, účelných trov konania odporcu v sume 698,49 € súd uloží navrhovateľke zaplatiť odporcovi 2/3, t.j. sumu 465,33 €. Súd je zároveň toho názoru, že priznaním náhrady trov konania odporcovi v takto zníženej výške nebudú ohrozené jeho sociálne, osobné a majetkové pomery.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici a to písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované a treba ho predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné).